

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 21. De vera, & falsa pietate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](#)

Augustus.

mihi tantam relinquis ab ea aversionem ? Aufer à me vel hos animi sensus , vel hanc aversionem ; vel potius vires ad eam superrandam mihi suppedita. Da mihi gratias potentes , quas concessisti S. Bernardo , quæ ipsum in medio tantæ gloriæ tam perfectè humilem reddidere.

Nihil magis humilitatem inspirare tibi debet, quam horror , quo tui despicientiam aversaris ; cum nulla res melius ostendat , quam parvum nimi tui sensus similes sint Christi sensibus.

Quantò magnus es , humilia te in omnibus , & coram Deo invenies gratiam.
Eccli. 3. 20.

Humilitatis virtutem si appetis , viam non fugias humiliationis. Bern.

DIES XXI.

De Vera , & Falsa Pietate.

I.

*Matth. 5.
20.*

Nisi abundaverit justitia vestra , inquit filius Dei , plus , quam scribarum , & Phariseorum , non intrabis in Regnum Cælorum. Quibus verbis Servator nobis falsam pietatem genuinè depingit , omnésque ejus notas in moribus Phariseorum proponit , simulque veræ pietatis proprietates ostendit. Pha-

risæi totam suam pietatem ponebant in rebus exterioribus, in legis Cæremonijs, & quidem non raro superstitiosis, cum tamen hujus virtutis præcipua occupatio sit, adorare Deum in spiritu & veritate, per exercitia veræ fidei, & charitatis sinceræ. Pharisæi sibimet ipsis indulgebant, severi erga alios. Et sic onera gravia, & importabilia imponebant: digito autem suo nolebant ea movere. At vera pietas sibimet ipsi est severa, & alijs indulgentissima. Pietas Pharisæorum eos impellebat, ut millenas nugas religioni sibi ducerent, excolantes culicem; camelum autem devorantes. Vitio dabant Apostolis, quod manus non lavarent, neque tamen poenâ dignos se judicabant, quod conscientiam haberent sceleribus contaminatam: sed pietas vera non negligit res parvas; magis tamen, ut legis natura requirit, de majoribus curat.

II. Pietas Pharisæorum proprio inhabant commodo: Devorabant, inquit Christus, domos viduarum sub obtentu prolixæ orationis, quam pro ipsis facerent. At vera pietas in nulla re seipsum querit promovendo Dei honori, & bono proximi unicè intenta, sempérque parata ad se, suaque gloriae Dei, salutique proximi immolanda, ubi dijjs promovendis agitur. Pharisæi lyncei e-

Augustus.

Matth 23.

v. 4.

Ibid.

Marci. 12.

v. 40.

Rant

176 *Considerationes Christianæ.*

Augustus.

Matth. 7.

v. 4.

Matth. 23.

Matth. 6. 21

rant in observandis minimis aliorum defectibus, cùm talpæ essent in propriis, licet crassissimis. Videbant festucam, inquit Christus, in oculo proximi sui, & trabem, quæ in ipsorum oculis erat, non advertebant. E contrario pietas vera reddit hominem minimis suis defectibus attentum, & in alienis cæcum. Pharisei ferventes erant in operibus è propria voluntate profectis; quod ea æstimarent, suæque arrogantie adularentur, neglectis ijs, ad quæ agenda obligabantur: sic decimabant mentham, & anethum, & Cynimum, & relinquebant, quæ graviora sunt legis, justitiam videlicet, fidelitatem, & misericordiam: at vera pietas operum arbitrariorū studio incensa, majori ardor studio operū, ad quæ obligatur. Pietas Phariseorum consecrabatur Zelum amarum erga levissimos aliorum errores, ut falso zelo obtegerent graviora sua peccata. Vera pietas correctionem à seipso auspicatur, propriosque defectus præcipuam zeli sui constituit materiam.

III. Pietas Phariseorum non quarebat, nisi splendorem, nec zelum habebat bonorum operum, ijs solummodo exceptis, quæ ad ostentationem faciebant. Hinc filius Dei illis exprobravit, eos opera sua non facere, nisi ut videantur ab homi-

ni-

nibus, suas publicare eleemosynas, in pla- *Augustus*
teis & hominum conspectu orare: cùm ex
adverso vera pietas non quærat, nisi se
suásque virtutes, & opera bona occultare,
nec ea palam faciat, nisi, quatenus ad æ-
dificandum proximum, & ad offensam ei-
non præbendam est necessarium. Agno-
scisne in te omnia hæc veræ pietatis signa?
salutem æternam consequi non potes ab-
que vera pietate; cùm hæc alia nonsit,
quàm vera fidei Christianæ professio, nec
nisi perperam vera pietas à fidei Christianæ
professione distingui possit; cùm esse ve-
rum Christianum, & esse pium res sit una,
eadémque. Fortasse gloriaberis, te pium
esse, cùm tamen Christianus non sis; atque
ex solo hoc signo cognoscere queas, an ve-
ra, & sincera sit tua pietas.

Examina te, missa tamen adulatio[n]e, ut vi-
deas, an cognoscas in temetipso veræ pietatis si-
gna: erubesc, & time, si ea non invenis; sed
in hoc solo timore hærendum non est.

Nisi abundaverit iustitia vestra plus
quàm scribarum & Pharisæorum, non in-
trabitis in Regnum Cælorum. *Matth. 5. 20.*

Devotio est mentis conversio in Deum
pio, & humili affectu. *Aug.*

M   DIES